

[Statsministeren]

Jeg vil slutte med at sige, at jeg tror, vi får et valg, hvoraf der vil udgå et folketing, som vil kunne mestre de opgaver, vi står over for. Jeg udtaler i hvert fald håbet om, at det vil ske.

Hjortnæs (S):

Hr. Melchior gjorde nogle bemærkninger om, hvorfor firkløverpartierne ikke går til valg på et fælles program. De bemærkninger forstår jeg, men når man vil anmelde sig som regeringsalternativ og vel at mærke et troværdigt alternativ til en socialdemokratisk regering, må det være rimeligt, at det inden valgdagen afklares, hvad det er for en politik, de fire partier står sammen om.

Hr. Melchior må kunne forstå, at det forvirrer, når hr. Melchior fra denne talerstol gør bygningen af en Storebæltsbro til et centralt punkt, når vi ved, at venstre er imod dette projekt. Det forvirrer, når hr. Poul Schlüter og hr. Melchior, så vidt jeg har forstået det, er parat til at forhandle med hr. Glistrup, når vi samtidig får at vide, at venstre ikke vil anerkende fremskridtspartiet som forhandlingspartner. Det forvirrer, når hr. Poul Schlüter afviser overskudsdeling og venstre går ind for dette på særlige vilkår og hr. Melchior gør det samme. Det forvirrer, når hr. Ellemann-Jensen fastslår, at beskæftigelsesplanen skal gennemføres som aftalt og de konservative går imod. Det forvirrer, når venstre går ind for et prisstop også for fødevarer og de konservative ikke vil benytte Danmarks vetoret i EF for at få prisstigningerne på landbrugsvarer stoppet.

Ja, sådan, hr. Melchior, kunne jeg faktisk godt fortsætte et stykke tid endnu. Derfor bør firkløverpartierne skabe klarhed, det er et godt råd.

Den afklaring bør selvfølgelig også omfatte hr. Glistrup og hans parti. Socialdemokratiet vil aldrig gøre sig afhængig af venstrefløjspartierne, men vil firkløverpartierne gøre sig afhængige af hr. Glistrup? Jeg forstod, at hr. Ellemann-Jensen og venstre ikke vil det, men hvad med de tre øvrige partier? Og hvad med hr. Glistrup? Kan vi forvente, at hr. Glistrups mandater stilles vederlagsfrit til rådighed for en firkløverregering? Jeg spørger.

Et andet spørgsmål bør også besvares. Hvis valgets resultat bliver dannelsen af en

socialdemokratisk mindretalsregering – og det er vel ikke helt usandsynligt – kan vi så forvente, at firkløverpartierne står frit og kan indgå aftaler med socialdemokratiet, eller gælder princippet én for alle og alle for én? Jeg håber det ikke.

Både hr. Ellemann-Jensen, hr. Poul Schlüter, hr. Melchior og hr. Jens Møller gjorde som forventet meget ud af at mistolke forholdet mellem socialdemokratiet og lønmodtagernes organisationer. Det vil de nok blive ved med, men det er urimeligt at hævde, at lønmodtagernes organisationer er uansvarlige. Beskyldninger mod organisationerne for at varetage særinteresser er absurde, ja, lige så absurde, som det ville være, hvis jeg beskyldte den nuværende økonomi- og skatteminister, der jo har en fortid i en af de mest magtfulde organisationer her i landet, for at varetage landbrugets særinteresser.

Hvis de fire partier absolut vil appellere til modsætningerne, er den linje, man har lagt i forhold til organisationerne, forståelig, men vil man give løfterne om forhandling et reelt indhold, er det nok klogt at skifte kurs.

Jeg måtte forstå hr. Gert Petersen sådan, at valgets hovedmål for SF er at give socialdemokratiet et føleligt tab. Det er interessant; forskellen mellem kommunistisk arbejderparti og SF er nok alligevel mindre, end man umiddelbart forestiller sig.

Hr. Gert Petersen og hr. Jørgen Jensen taler gerne og ofte om det såkaldte andet flertal, men det eksisterer ikke; det har vist sig gang på gang ved afstemninger i folketingsalen. Det er også utopi at forestille sig, at man kan lave skatte- og boligpolitik og dermed altså fordelingspolitik med ét hold af partier og økonomisk saneringspolitik og gennemføre finansloven med et andet hold af partier.

Hr. Gert Petersen og hr. Jørgen Jensen kan ikke køre på frihjul, når de ubehagelige beslutninger skal træffes, og så regne med at få indflydelse på andre væsentlige beslutninger. Det er jo netop venstrefløjspartiernes romantiske drøm: de får ingen indflydelse, men de kan vaske deres hænder og fortsætte deres interne teoretiske diskussioner. Man kan ikke være troværdig, hr. Gert Petersen, hvis man ikke bevæger sig i virkelighedens verden, og det gør SF ikke mere. Nu har de sågar også overtaget DKPs politik, for så vidt angår importafgiften. SF er tydeligvis